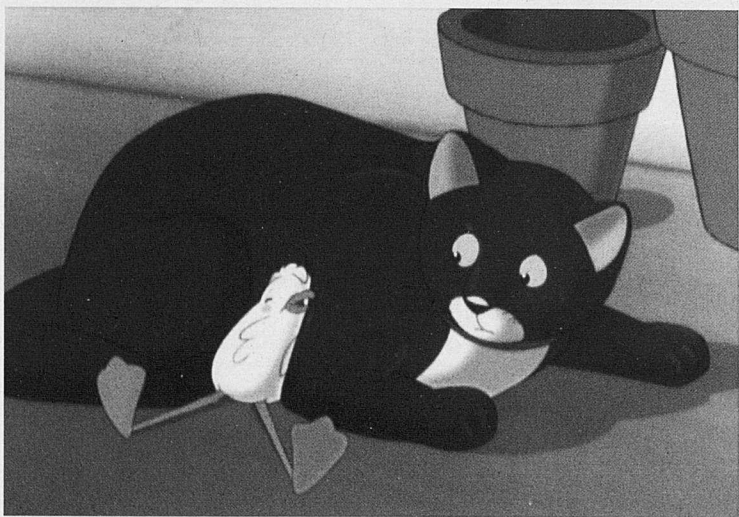

L'escenari de llauna Remember muy name

Francesc M. Rotger

Supòs que només era qüestió de temps que *Fama*, aquella història d'un grup d'al·lots que volen arribar a ser estrelles de l'espectacle, fos objecte d'una adaptació als escenaris; com la que es presentava a l'Auditori de Palma ara, tot just després de Pasqua. És un d'aquests musicals que han recorregut el camí a l'inversa, del cinema al teatre, en lloc de néixer com a produccions de Broadway (per exemple) i després traslladar-se a la pantalla. Bé, tal vegada els meus records juvenils em desisten, però pens que Alan Parker va realitzar una notable pel·lícula, una de les millors de la seva filmografia (que també té coses una mica discutibles) i amb uns quans números musicals memorables (com *Hot Lunch Jam*, sense anar més lluny). Crec que la seqüela televisiva (imitada, a més, per altres produccions) no li ha fet gaire favor a l'original.

Ja que parlem dels joves. Parlem de titelles, que és un gènere dramàtic que sempre s'identifica amb els espectadors més menuts. L'edició número nou del Festival Internacional de Teatre de Teresetes de Mallorca es realitza entre els dies 7 i 20 d'aquest mes de maig, i al seu programa hi trobam uns quants títols amb resonàncies cinematogràfiques. Un cas molt evident és *La bella i la bèstia*, espectacle del mallorquí Antoni Rubio sobre el conte de Jeanne-Marie de Beaumont. El Centre de Cultura "Sa Nostra" de Palma ha projectat recentment la versió cinematogràfica de Jean Cocteau, de l'any 1945. De fet, el rostre de Jean Marais, caracteritzat com a bèstia ferotge, contemplant la bella Josette Day, ha estat la portada del *Temps Moderns* d'abril. Com sabeu, existeix també una adaptació en dibuixos animats, de la productora Disney. I una altra història portada al cinema d'animació (Enzo d'Alo, 1998) és *Historia de una gaviota y del gato que le enseñó a volar*, del xilè resident a Gijón Luis Sepúlveda, que Zur Teatro ens porta al nostre Festival de Teresetes. Encara qualche referent més de pel·lícula a la mateixa mostra: *Nosferatu*, el Vampir, a *Los sueños de Leonor*, de Anita Maravillas Teatro; o personatges biografiats a la pantalla, com Lorca (*La mata de albahaca*, a càrrec de Teatro de las Estaciones) o Mozart (*Mozart moments*, de la companyia Sobreviento).

I, per acabar, tornam a parlar de musicals. El número d'abril de la revista especialitzada *Fan teatre* s'acosta per partida doble a l'actor mallorquí Rafel Brunet. Perquè ha passat a encarnar el paper protagonista d'un *Peter Pan* amb cançons i balls que també visitava l'Auditori, aquestes dates passades de Setmana Santa, i perquè els seu espectacle *Tarzan (El musical)* ha obtingut un dels premis de l'Associació de Teatres i Auditoris Públics de Balears, a la seva primera edició. Dos personatges, com sabeu, d'estranya infantesa (l'home-simí d'Edgar Rice Burroughs i el nin etern de James Matthew Barrie), que el cinema s'ha estimat al llarg dels decennis i que formen part de la nostra mitologia personal. ■